

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a felperes részére a 2003. évi előmeneteli eljárás címén elsőbbségi pontokat megállapító határozatot, valamint a nevét az ugyanezen eljárásban az A5-ös besorolási fokozatba előléptetett tisztviselők listájára fel nem vevő határozatot.
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresetének alátámasztására a felperes elsősorban a személyzeti szabályzat 5., 7., 26., 43., és 45. cikkének megsértésére, valamint a besorolási fokozat és a munkakör közötti megfelelés elvének, továbbá az előmenetelhez való jog elvének sérelmére hivatkozik. A felperes másodsorban arra hivatkozik, hogy az azonos besorolási fokozatban lévő tisztviselők érdemeinek semmiféle – egyenlő alapon végzett – összehasonlító vizsgálatára nem került sor, ez pedig megvalósította a személyzeti szabályzat 5., 7., 43., és 45. cikkének, valamint az előmenetelhez való jog elvének sérelmét.

ménye a megtámadott aktus megsemmisítése (?) volt. A megsemmisítést követően az alperes újból elbírálta a felperes kérelmét, és azt a megtámadott határozattal elutasította.

Keresetének alátámasztására az EK 233. cikk megsértésére, az arányosság és az indokolási kötelezettség elvének sérelmére, valamint jogban való tévedésre hivatkozik. A felperes előadja, hogy a megtámadott határozat pusztán az első – az Elsőfokú Bíróság által megsemmisített – elutasító határozatban felhozott érvek megismétlésére szorítkozik anélkül, hogy bármilyen magyarázattal szolgálna annak eldöntésére, hogy vajon a felperes kérelmének elutasítása a különböző felmerülő érdekek értékelésén alapul-e, amint azt ítéletében az Elsőfokú Bíróság előírta. Ezen kívül, a felperes szerint a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes áthelyezése az ellene indított fegyelmi eljárás lezárását vonná maga után. Végül a felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozat jogsértő, mivel a Bizottság elvonta a KKEM felvételi bizottságának mérlegelési jogkörét, amikor azt állította a felperes panaszára adott válaszában, hogy nem zárható ki, hogy a KKEM felvételi eljárásának eredménye más lett volna, amennyiben felvételi bizottsága tudott volna a felperes elleni vádakról.

(¹) T-166/02. sz. ügy, HL C 180., 2002.7.27., 32. o.

(²) Az Elsőfokú Bíróság 2003. március 13-án hozott ítélete, HL C 124., 2003.5.24., 20. o.

José Pedro Pessoa e Costa által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. december 27-én benyújtott kereset

(T-503/04. sz. ügy)

(2005/C 57/63)

(Az eljárás nyelve: francia)

José Pedro Pessoa e Costa, lakóhelye: Brüsszel, képviseli: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Étienne Marchal, ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. december 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2003. október 9-i határozatát, amellyel az elutasította a felperes áthelyezését a Kábítószerek és a Kábítószertüggőség Európai Megfigyelőközpontjához (KKEM);
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes, aki a Bizottság tisztviselője, áthelyezését kérte a Kábítószerek és a Kábítószertüggőség Európai Megfigyelőközpontjához (KKEM). Minthogy kérelmét elutasították, a felperes keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz (¹), amelynek ered-

Az S.p.a. Navigazione Libera del Golfo által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. december 29-én benyújtott kereset

(T-504/04. sz. ügy)

(2005/C 57/64)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az S.p.a. Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.), székhely: Nápoly (Olaszország), képviseli: S. Ravenna ügyvéd, 2004. december 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen az EK 88. cikk (2) bekezdésének első albekezdése, valamint az EK 86. cikk (2) bekezdése alapján az Olaszország által a Caremar (Gruppo Tirrenia) tengeri hajózási közvállalkozás részére nyújtott támogatások rendszerére vonatkozóan 2004. március 16-án elfogadott határozatának megsemmisítése tárgyában.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- 1) semmisítse meg a 3. cikk (1) bekezdését abban a részében, amely a Caremar számára a Nápoly Beverello-Capri útvonalon biztosított személyszállító hajózási szolgáltatások fejében nyújtott támogatásokat 1992. január 1-jei hatállyal engedélyezi, és rendelje el az 1989. augusztus 6-át követően jogellenesen felvett támogatások visszafizetését;
- 2) semmisítse meg a 3. cikk (2) bekezdésének a) pontját abban a részében, amely a Nápoly Beverello-Capri útvonalon a rendszeres „gyors személyszállító” hajózási szolgáltatások fejében nyújtott támogatásokat 2004. szeptember 1-jével szünteti meg 1989. augusztus 6-a helyett, egyidejűleg rendelje el az ezen utóbbi időpontig a Caremar által jogellenesen felvett támogatások visszafizetését;
- 3) rendelje el a Caremar „gyors” járművei személyszállítási kapacitásának csökkentését célzó kötelezettségének végrehajtását a vonatkozó szolgáltatások 2005. január 1-jei hatállyal történő megszüntetését követően;
- 4) másodlagosan, amennyiben a Bíróság nem semmisíti meg az 1) pontban leírt feltételekkel a 3. cikk (1) bekezdését
  - a) rendelje el a Caremar által az 1989. augusztus 6-a és 1992. január 1-je – az engedélyezés időpontja – közötti 29 hónapos időszakban felvett támogatások visszafizetését;
  - b) semmisítse meg a 2. cikk d) pontját abban a részében, amely nem ír elő kötelezettséget a Caremarnak odaítélt közszolgáltatási kötelezettségek költségeinek és többletköltségeinek, valamint az évente folyósított támogatások összegének nyilvánosságra hozatalára;
  - c) semmisítse meg az 5. cikket abban a részében, amely nem írja elő a Caremar által végrehajtott viteldíj-módosításokhoz – ideértve a csoportkedvezményt – kapcsolódó támogatásokról történő előzetes értesítést;
- 5) kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes társaság, amely a Campania tartomány 2001. december 14-i határozatát követően pontos közszolgáltatási kötelezettségekkel volt megbízva, anélkül, hogy ezekért bármiféle kompenzációt kapott volna, tiltakozik a Bizottság az Olaszország által az Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar és Toremar (Gruppo Tirrenia) hajózási vállalatoknak nyújtott támogatásról szóló, 2004. március 16-i (a Hivatalos Lapban még nem közzétett) határozata ellen, különös tekintettel a megtámadott határozatnak a Nápoly Molo Beverello-Capri

útvonalat érintő 3. cikke (1) bekezdésére és (2) bekezdése a) pontjára.

Ezek a rendelkezések:

- 1992. január 1-jei hatállyal engedélyezik a Caremar részére a Nápoly Beverello-Capri útvonalon személyszállító hajózási szolgáltatás fejében nyújtott támogatásokat, és
- rendelkeznek a Nápoly Beverello-Capri útvonalon folytatott „gyors személyszállító” szolgáltatás fejében nyújtott támogatások megszüntetéséről, ám csak 2004. december 1-jei hatállyal.

A felperes szerint a közszolgáltatási kötelezettségek többletköltségeinek kompenzálását célzó támogatások Caremar közvállalkozás részére történő engedélyezése jogellenes, mivel jelen esetben a szabályozás által rögzített feltételek nem állnak fenn. Ennek vonatkozásában a felperes a Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének, az 1992. december 7-i 3577/1992/EGK tanácsi rendeletnek, valamint az elégséges és az iratoknak nem ellentmondó indokolás kötelezettségének megsértésére hivatkozik.

A felperes konkrétan azt állítja, hogy

- a Nápoly-Capri útvonalon kezdettől fogva versenyhelyezet áll fenn két hajózási magántársaság (az N.L.G. és az S.N.A.V.) között, amelyek teljességgel hasonló, ha nem azonos szolgáltatásokat nyújtanak az egész év folyamán; a piaci erők játékanak fennállása mellett a közszolgáltatások Caremarnak történő odaítélése tehát egyáltalán nem szükséges;
- mindazonáltal a két magántársaság által biztosított szolgáltatások is tárgyát képezték annak a közigazgatási szerződésnek, amelyet Campania tartomány írt elő a Caremarnak ítétekhez hasonló vagy azokkal azonos pontos közszolgáltatási kötelezettségek rögzítése céljából a menetrend, díjak, rendszeresség, folyamatosság, flotta-jellemzők és szolgáltatási minőség tekintetében;
- ezen szolgáltatások végrehajtása során a Caremar tekintélyes üzleti veszteséget szenvedett el, amelyet 1974 óta ún. „gazdasági egyensúlyt helyreállító éves szubvenciókkal” kompenzáltak (a magánvállalatok Campania tartomány kifejezett döntése alapján ki vannak zárva bármiféle szubvencióból);
- mivel a Caremarra bízott közszolgáltatás költsége nem nyilvános pályázat alapján került meghatározásra, a közvállalkozásnak folyósított támogatások megfelelő jellegének meghatározásához a Bizottságnak el kellett volna végeznie a többletköltségek elemzését egy analóg szolgáltatásokat nyújtó átlagos vállalat (pl. az ugyanazon Nápoly-Capri útvonalon működő, versenyhelyezetben levő magánvállalatok) működési költségeinek figyelembe vételével.

Végül pedig a felperes arra is hivatkozik, hogy a Bizottság visszaélt hatáskörével, amikor a megtámadott határozatba beemelte a piacfelosztás olyan kritériumait, amelyek időbeli alapon elkülönítve a hajózási szolgáltatásokat a „gyors járművel végzett” szolgáltatásoktól azt eredményezték, hogy a Caremar által biztosított hajózási szolgáltatások javára nyújtott támogatások rendszere került engedélyezésre, amelyet egyébként, a személyszállítási szolgáltatás tekintetében teljességgel hasonló körülmények között működő magántársaságok között fennálló versenyhelyzetet figyelembe véve, sosem lehetett volna [a közös piaccal] összeegyeztethetőnek nyilvánítani.

Herr Guido Strack által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 4-én benyújtott kereset

(T-4/05. sz. ügy)

(2005/C 57/65)

(Az eljárás nyelve: német)

Herr Guido Strack, lakóhely: Wasserliesch (Németország Szövetségi Köztársaság), képviseli: R. Schmitt ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. január 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az. OF/2002/0356 sz. OLAF vizsgálat lezárásáról és az annak alapját képező Final Case Reportról (ügyszám: NT/sr D(2003)-AC-19723-01687 05.02.2004) szóló 2004. február 5-i bizottsági határozatot;
- kötelezze az alperest a vizsgálat újraindítására és új Final Case Report készítésére, illetve valamennyi bírósági és egyéb költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes, aki bizottsági köztisztviselő, arról tájékoztatta az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) főigazgatóját, hogy megbízatásának teljesítése során az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatalánál, súlyos visszaélésekre utaló tények jutottak a tudomására. A megtámadott határozat lezárta az OLAF által ennek következtében indított vizsgálatot.

A felperes mindenképp arra hivatkozik, hogy a kereset azért elfogadható, mert a megtámadott határozat rá nézve is jogi

következményekkel jár, mivel megfosztja őt a belső visszaélések bejelentője (angolul: „Whistleblower”) számára biztosított jogi státustól.

Keresete indokaként előadja, hogy az OLAF a bejelentett tényállást nem tárta fel teljes körűen, és önkényes határozatot hozott.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a „PARTHENON A.E.” ellen 2005. január 11-én benyújtott kereset

(T-7/05. sz. ügy)

(2005/C 57/66)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Dimítriosz Triandafílu, a Bizottság jogtanácsosa, segítője: Nikólaosz Korojannákisz ügyvéd, 2005. január 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a „Parthenón – Anónimosz Etería Ikodomikón – Turisztikón – Viomihanikón – Emporikón ke Exagogikón Ergaszión” ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. kötelezze az alperest 325 452,80 euró megfizetésére, amely megfelel 259 800 euró tőkekövetelésnek és 2005. január 10-ig 65 652,80 euró késedelmi kamatnak;
2. kötelezze az alperest tartozása kiegyenlítéséig naponta 71,18 euró kamat megfizetésére;
3. kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság által képviselt Európai Közösség a „kutatói, technológia-fejlesztési, valamint mezőgazdasági és halászati mintaprogram” végrehajtása keretében szerződést kötött az alperessel, amely egy közös vállalat koordinátoraként és tagjaként járt el. A szerződés tárgya különösen „egy új gyümölcs tisztítási és -hámozási eljárás kidolgozása” volt, és teljesítésére 1998. szeptember 1-jétől számított 24 hónapon belül kellett sort keríteni. A szerződés keretében a Bizottság vállalta, hogy a projekt megfelelő végrehajtására a felszámítható költségek 50 %-át állja, legfeljebb azonban 433 000 ECU összeghatárig.